

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5T/88/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119011514
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Polaček
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8119011514.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudca Mgr. Marián Polaček na hlavnom pojednávaní konanom podľa § 349 ods. 1 Trestného poriadku dňa 18.6.2021 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný S. V.

narodený XX.XX.XXXX Y. J., V. L. C. XXX, S.. J., t. č. v mieste bydliska

je v i n n ý , ž e

- dňa 11.01.2019 asi o 20.00 hod., verejne, v autobuse R., na linke z J. do obce Č. J. J., bezdôvodne fyzicky napadol tam prítomného E. R., ktorého raz udrel päsťou do oblasti nosa, čím mu spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov, ktoré zranenie si podľa znalca z odboru zdravotníctvo vyžadujú liečenie spojené s práceneschopnosťou najmenej 10 dní,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky a verejne výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, za použitia § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa mu výkon tohto trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu stanovuje skúšobná doba 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa 288 ods. 1 Tr. poriadku sa poškodená L. R., X.. XX.XX.XXXX, V.. L. Z. XX, S.. J. so svojím nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaného S. V. bola podaná obžaloba prokurátorkou Okresnej prokuratúry v Prešove sp. zn. 1Pv/112/2019 zo dňa 12.8.2019 doručenej na Okresný súd v Prešove dňa 14.8.2019 pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 11.01.2019 asi o 20.00 hod., verejne, v autobuse R., na linke z J. do obce Č. J. J., bezdôvodne fyzicky napadol tam prítomného E. R., ktorého raz udrel päťou do oblasti nosa, čím mu spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov, ktoré zranenie si podľa znalca z odboru zdravotníctvo vyžadujú liečenie spojené s práceneschopnosťou najmenej 10 dní.

Súd nevykonal dokazovanie vzhľadom k tomu, že obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Poučeniu v zmysle § 257 Trestného poriadku porozumel. Na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/ d/ f/ g/ h/ odpovedal áno. Následne bolo prijaté uznesenie, že súd toto jeho vyhlásenie prijíma a zároveň súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy s výrokom o treste a náhrady škody. V ďalšom mal súd za to, že sa skutok stal tak, ako je to uvedené vyššie.

Podľa názoru súdu tento prečin bol preukázaný, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., preto ho súd uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky a verejne výtržnosti tým, že napadol iného.

Podľa názoru súdu vyššie uvedené prečiny boli spáchané úmyselne v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom t.j. záujem spoločnosti na ochrane zdravia a na ochrane občianskeho spolužitia.

Obhajca v rámci záverečnej reči uviedol, že obžalovaný sa doznal k spáchaniu trestnej činnosti kladenej mu za vinu, túto oľutoval pri vyšetrovaní spolupracoval s OČTK a súdom, na základe týchto skutočností ako aj jeho doterajšieho života navrhol, aby súd uložil primeraný trest.

Pri výroku o treste súd zistil, že tento je z z miesta bydliska hodnotený veľmi dobre, nič negatívne sa mu nevytýka. Z jeho hodnotenia z ÚPSVaR J. vyplýva, že sa mu vytýka zanedbávanie povinnej školskej dochádzky. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že tento doposiaľ nebol priestupkovo riešený. Súдне trestaný doposiaľ bol jedenkrát a to trestným rozkazom Okresného súdu v Prešove vedeným pod sp. zn. 1T/21/2019 zo dňa 4.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.2.2019 pre § 216 ods. 1 Trestného zákona a prečin podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (skutok zo dňa 21.5.2019) a bol mu za to uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidla na 1 rok. Trest vykonal dňa 6.2.2021 a hľadá sa na neho, ako by nebol odsúdený.

V jeho prípade súd zistil, že tomuto je možné priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti a trestný úprimne oľutoval), na druhej strane súd zistil priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Trestného zákona. Vychádzajúc potom z ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona t.j. súd musí prihliadnuť pri určení druhu trestu a jeho výmery na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V tomto prípade rovnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Pri výmere trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe § 156 ods. 1 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 2 roky. Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody až na 3 roky. Z toho vplýva, že prísnejším je § 364 ods. 1 Trestného zákona v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona (ak súd odsudzuje páchatel' za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa tohto zákonného ustanovenia, ktorí sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný) .

Súd zoberal do úvahy aj všetky skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výmeru ukladaného trestu. Prihliadol na osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného. Súd zoberal do úvahy ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. V tomto prípade je potrebné zdôrazniť aj to, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, trestnú činnosť oluoval. Podľa názoru súdu v tejto trestnej veci prichádzalo do úvahy aj ustanovenie § 42 ods. 2 Trestného zákona t.j. uloženie súhrnného trestu, keďže tohto skutku sa dopustil 11.1.2019 a skutku v odsúdení trestnej veci 1T/21/2019 sa dopustil dňa 21.5.2019, súhrnným trestom však súd nemohol rozhodnúť z dôvodu ustanovenia § 42 ods. 3 Trestného zákona (ustanovenie o súhrnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený. Trest v trestnej veci 1T/21/2019 už vykonal a hľadí sa na neho ako by nebol odsúdený. Vychádzajúc potom z vyššie uvedeného je súd toho názoru, že v tomto prípade postačí na jeho nápravu trest vo výmere 6 mesiacov t.j. na spodnej hranici uloženej mu podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona. Podľa názoru súdu postačí ak mu bude trest podmienene odložený podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a uložením skúšobnej doba na 15 mesiacov v zmysle § 50 ods. 1 trestného zákona t.j. na spodnej hranici v sadzbe 1 až 5 rokov.

Poškodená si na hlavnom pojednávaní uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 800,- €. Z čl. 38 vyplýva návrh poškodeného, kde táto sa pripojila k trestnému stíhaniu avšak nežiadala náhradu škody. Z ustanovenia § 46 ods. 3 Trestného poriadku vyplýva, že poškodená si musí uplatniť nárok na náhradu škody najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Z trestného spisu jej vyjadrení sa v prípravnom konaní však nevyplýva, že by si takúto škodu bolo uplatnila. Preto ju potom súd odkázal so škodou na civilný proces.

Súd je toho názoru, že takto uložený trest bude mať priaznivý vplyv na páchatel'a a ten sa v budúcnosti nedopustí ďalšej trestnej činnosti.

Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Prešove do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.